

**Lercháč – školní časopis studentů
Cyrilometodějského gymnázia
a střední odborné školy pedagogické Brno**

39/2019 - ročník XII.

ÚVODNÍ SLOVO	3
<i>Já a moje rodina.</i> Kateřina Karasová (G6)	3
OHLÉDNUTÍ	4
<i>Tercie a Věda bez hranic.</i>	4
<i>Projekt kvarty „Haló, tady Anna!“</i>	5
<i>Beseda s Pavlem Svobodou</i>	6
<i>Karneval ve školním klubu Kotva</i>	6
<i>Gastronomická soutěž Pancake Race</i>	7
<i>Předávání diplomů z francouzského jazyka</i>	8
<i>Řečnická soutěž v německém jazyce</i>	8
<i>26. ročník celostátní přehlídky umělecké zájmové činnosti církevních škol</i>	9
<i>Den Země, téma Zeměhra</i>	10
<i>Jaký byl DIHUTAJ 2019?</i>	11
<i>Exkurze PL2 a PL3 do Berlína</i>	12
<i>Sekunda a kvarta na Jarmarku pokusů</i>	13
<i>1. ročník turnaje ve futsale „O pohár Cyrila Metoděje“</i>	14
<i>Exkurze sexty do Vídně</i>	15
AKTUÁLNĚ	16
<i>Jarní procházka.</i> Michala Marečková (G4)	16
ROZHOVOR	17
<i>... s Adamem Křivkou (G7).</i> Michala Marečková, Matěj Standara (G4)	17
ANKETA. Helena Císařová, Simona Kapitániková (G4)	20
STUDENTSKÁ TVORBA.....	21
<i>Když se večer setká s nocí (1,2).</i> Simona Kapitániková, Tomáš Javora (G4)	21
<i>Město se probouzí nad ránem.</i> Helena Císařová (G4)	22
RECENZE.....	23
<i>Walter Moers: 13 a ½ života Kapitána...</i> Ondřej Hanák (G3)	23
ZAJÍMAVOSTI. Tomáš Javora (G4) VTIPY. Aneta Vobořilová (G4)	24

Já a moje rodina

Pokud se dopustíte té chyby, že se mě zeptáte na moji rodinu, budete zaneprázdněni na hodně dlouho. A když jsem se někomu zmínila o tomto úkolu, tak mi bylo hned objasněno, jak já to mám lehké, protože mi stačí vyjmenovat všechny členy rodiny a voilà sto padesát slov je na světě. Jedna z výhod člověka s deseti sourozenci.

To, čemu lidé nejvíc nemohou uvěřit, jsou moji nerozvedení rodiče. Různé doplňující otázky, jako například: „A máte teda všichni stejnou maminku i tatínka?“ nebo „Tvoje maminka jakože doopravdy rodila jedenáctkrát?“ či "A tvůj tatínek má jenom jednu ženu?" mě vždycky nadmíru pobaví. Otázky praktického rázu (ohledně velikosti našeho bydlení, kvantity jídla...) kladou především ženy. Po vysvětlení, že náš byt je obrovský a má téměř čtyřmetrové stropy a náš hrnec pojme devět litrů, se tep začne pomalu vracet do normálu a vytřeštěné oči zapadají zpět do očních důlků.

Mnohdy je můj osud brán jako nešťastný. Vždyť si nemohu užívat, nemám plnou pozornost rodičů, nikdy nemám dostatek soukromí, nechodím si kupovat drahé oblečení a při rozdělování čokolády na mě zbudou jen dva dílky. Já už jsem pochopila smysl toho všeho. Jsem toho názoru, že mě to učí empatii, pokoře, radosti z maličkostí, štědrosti a dalším skvělým vlastnostem. Navíc to nejen zkrášluje moji osobnost, ale taktéž jsem mnohdy chválena za praktičnost a mateřskou pohotovost.

Kamarádi se mě často ptají, zda bude někdo další, a šibalsky při tom mrkají jedním okem. Ještě před rokem mě tato otázka mírně rozesmutnila, protože si myslím, že další miminko už nebude, a zdálo se mi jich ještě málo. Musím se smířit s tím, co je nevyhnutelné, a předat štafetu dál. A to, že i když se už nebudu řadit do skupiny „rodina s miminkem“, tak to neznamená nudu a všednost, jelikož jedna z věcí, kterou mě mí rodiče naučili je to, že já a moje rodina jsme stvořeni jako jedineční.

Kateřina Karasová (G6)

Tercie a Věda bez hranic Brno, VIDA! science centrum 5. 2. 2019

V úterý 5. února se třída G3 zúčastnila 1. části programu Věda bez hranic ve vědeckém centru VIDA Brno. Tato část byla zaměřena na fyziku – elektřinu a magnetismus. Studenti měli možnost vyzkoušet si různé zajímavé experimenty a něco nového se naučit. Vše bylo obecně uzpůsobeno nevidomým studentům, což je hlavní zaměření celého programu.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

Projekt kvarty „Haló, tady Anna!“ CMGaSOŠPg Brno únor 2019

V průběhu února 2019 se studenti G4 zúčastnili třídního projektu „Haló, tady Anna!“, rozvíjejícího mezipředmětové vztahy českého jazyka a literatury s výukou dějepisu a občanské a prosociální výchovy.

Studenti se během skupinové práce zamýšleli nejen nad světoznámou prózou Deník Anny Frankové, ale za pomoci komiksového zpracování osudů jejich vrstevnice Anny Frankové, německé dívky židovského původu (12. 6. 1929 Frankfurt nad Mohanem – únor 1945 koncentrační tábor Bergen-Belsen), diskutovali nad četnými otázkami pracovních listů, vytvořených k 5. kapitole komiksu (kap. 5: Pod německou vládou, ©Marie Zahradníková, Asi-milovaní, www.asi-milovani.cz, 2013).

V živé diskuzi si studenti uvědomili, že i v českých dějinách je přítomen anti-semitismus, nebo že téma uprchlictví před nacismem se týkalo i meziválečného Československa.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**Beseda s Pavlem Svobodou,
europoslancem a předsedou
Výboru pro právní záležitosti JURI
CMGaSOŠPg Brno
27. 2. 2019**

Ve středu 27. února 2019 proběhla v naší škole beseda s panem Pavlem Svobodou, europoslancem a předsedou Výboru pro právní záležitosti JURI.

Zajímavou přednášku o historii Evropské unie, zásluhách francouzského politika, diplomata a ekonoma Jeana Monneta a otázce míru, který dnes v podstatě zažíváme nejdelší od dob třicetileté války, si vyslechli studenti vyšších ročníků gymnázia a pedagogického lycea a několik dobrovolníků z gymnázia nižšího.

Ti také zahájili debatu, jež se nesla v duchu dotazů na současné problémy a aktuální zákony, kterými se Unie zabývá. Také došlo k vyvrácení některých mýtů, které o Evropské unii běžně kolují.

Setkání s panem Svobodou bylo inspirativní a v mnohém poučné.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**Karneval ve školním klubu Kotva
CMGaSOŠPg Brno
4. 3. 2019**

V pondělí 4. března 2019 se ve školním klubu Kotva konal karneval na téma „Hledá se Dory“. Kromě Dory jsme v rámci programu mimo jiné sesbírali „plasty“ z oceánu CMG a SOŠPg. Poté se sehrávaly scénky podle dadaistických sousloví. Po ukončení programu následovala společná večeře a diskotéka. Byla skvělá atmosféra, příští rok se na vás zase těšíme!

(red)

Gastronomická soutěž Pancake Race CMGaSOŠPg Brno 5. 3. 2019

„Řekni mi a já zapomenu, ukaž mi a já si zapamatuji, nech mne se zúčastnit a já pochopím.“

(Konfucius)

Výše uvedeným heslem se řídíme, když během školního roku ve výuce angličtiny reflektujeme britské a americké tradice.

O Vánocích jsme zapalovali a ochutnávali opravdový Christmas pudding, nevynechali jsme únorový americký svátek přátelství a těsně před začátkem postní doby jsme oslavili Pancake Day tradičním závodem s palačinkami. Tato tradice vznikla v britském městě Olney před více než půl tisíciletím a je dodnes oblíbenou aktivitou, na kterou se těší celá města.

Měli jsme příležitost vžít se do hospodyně, která v roce 1445 v úterý před Popeleční středou (Shrove Tuesday) ve spěchu běžela do kostela i s pánvičkou, na které smažila palačinku.

(red)

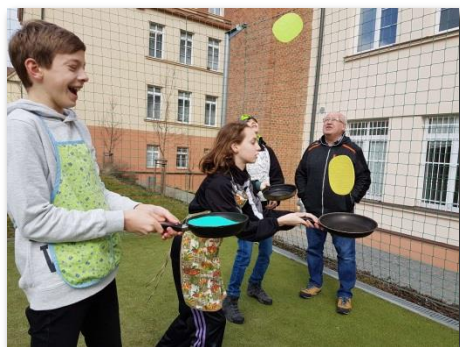

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**Předávání diplomů
z francouzského jazyka
DEL F Scolaire
CMGaSOŠPg Brno
15. 3. 2019**

Dne 15. března 2019 se v ředitelně školy uskutečnilo slavnostní předání diplomů DEL F Scolaire za přítomnosti ředitele Alliance française Brno, Mgr. Jiřího Votavy, MBA. Doklad o úspěšném složení mezinárodní jazykové zkoušky DEL F Scolaire (Diplôme d'études en langue française, tzv. „žakovská verze“), organizované institutem Alliance française Brno, obdrželi studenti oktávy:

úroveň B1: Klára Buchtová,
Jiří Kaňa

Miriam Popelková

úroveň B2: Kristýna Mikulková
Oliver Mynář

(red)

**Řečnická soutěž v německém jazyce
Rednerwettbewerb
Gymnázium a jazyková škola Břeclav
27. 3. 2019**

27. března 2019 pořádalo Gymnázium a jazyková škola v Břeclavi řečnickou soutěž (Rednerwettbewerb), a to poprvé pro celý jihomoravský region.

Přihlásilo se 15 studentů středních škol, každý si připravil pětiminutovou řeč na téma „Träume im 21. Jahrhundert“, poté kladla porota složená ze zástupců Österreich Institutu, Goethe-Institutu a Gymnasia v Laa an der Thaya otázky, na něž bylo třeba pohotově odpovídat.

Z našeho Cyrilometodějského gymnázia se soutěže zúčastnila Martina Chalupská ze sexty a Adam Křivka ze septimy: mezi prvními třemi se sice neumístili, ale svým projevem na téma „Respekt“ a „Marskolonisierung“ zaujali publikum a měli příležitost srovnat svůj výkon s nejlepšími žáky z regionu, ale byla také příležitost promluvit se studenty z Laa an der Thaya.

Příští rok znovu zkusíme štěstí.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**26. ročník celostátní přehlídky
umělecké zájmové činnosti
církveňích škol
Odry, 19. – 21. 3. 2019**

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

**Den Země, téma Zeměhra
CMGaSOŠPg Brno
15. 4. 2019**

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

Jaký byl DIHUTAJ 2019?
Brno, Klub Leitnerova
15. 4. 2019

Mrazivě jarní, královopolský – poprvé navštívil prostory Divadla BARKA...

Benefiční – dobrovolné vstupné putovalo na sociální služby Ligy vozíčkářů...

Výjimečný tým, že počet vystavujících výtvarníků (sedm!) dokonce překonal počet vystupujících tanečniců...

Ohromně pestrý – hudební, taneční, divadelní i výtvarné formy se střídaly v pozoruhodných kontrastech a překvapovaly svou otevřeností...

Víc autorský než interpretační – hudební, instrumentální, pěvecký, popový, alternativní, dramatický, přednesový, divadelní, improvizací, taneční (irský, street dance, contemporary dance, pole-dance, free style) a trochu i filmový...zkrátka bohatý a inspirativní!

Během pěti hodin realizace DIHUTAJE v pondělí 15. dubna mohli diváci zhlédnout 21 jevištních vystoupení více než šedesátí účinkujících...

Vystoupením přihlíželo a s účinkujícími diskutovalo pět odborných lektorů...

Akci připravovalo šest studentek PL2 s nezištnou dobrovolnou pomocí dalších studentů a pedagogů školy (Vít Bakeš, Pepa Kožnárek, Dan Ruggieri, Katka Krůzová, Katka Změlíková, Jana Šprtová, Zdeňka Kučerová, Andrea Szopová, Ladislav Zemánek a další)

Bez podpory pedagogů a vedení naší školy a speciálně bez podpory a zkušeností Divadla BARKA by takovým letošním DIHUTAJ nikdy nebyl...

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

Exkurze PL2 a PL3 do Berlína Reichstag, Alte Nationalgalerie a další památky 29. 4. – 2. 5. 2019

Na přelomu dubna a května vyrazili studenti a studentky pedagogického lycea na exkurzi do hlavního města Německa, do Berlína.

Ačkoliv začala cesta zprvu velmi deštivě, po příjezdu na místo se vyjasnilo a celý pobyt proběhl již za ideálního počasí. Vyrovnat jsme se navíc museli s nepřítomnou hlavní vedoucí a organizátorkou celé akce, jež onemocněla a nemohla se výjezdu zúčastnit. Přesto nás ale na dálku podporovala a pomáhala řešit nastalé situace.

V Berlíně jsme během čtyř dnů navštívili to nejvýznamnější z široké palety, kterou město nabízí. Prohlédli jsme si hlavní památky východního a západního Berlína, panoramatický výhled jsme si užili z kopule Reichstagu i berlínského Dómu, umělecký zážitek na nás čekal v obrazárně Alte Nationalgalerie, silným zážitkem se stala prohlídka Památníku holocaustu i Berlínské zdi. Kromě místní kuchyně – oblíbeného currywurstu, ochutnala většina i z nabízených nákupních příležitostí, a všichni si tak přišli na své.

Troufám se tvrdit, že si exkurzi všichni zúčastnění užili a že si po 60 km nachozených v tomto zajímavém městě odnesli mnoho nevšedních zážitků.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

Sekunda a kvarta na Jarmarku pokusů Brno, VIDA! science centrum 9. 5. 2019

Ve čtvrtek 9. května vyvrcholil tzv. „Jarmarkem pokusů“ celoroční projekt ve spolupráci se science centrem VIDA.

Studenti kvarty, kteří se podobného jarmarku zúčastnili na podzim, se nyní stali sami experimentátory a vytvořili vlastní stánky, na kterých se snažili mladším spolužákům přiblížit fyzikální jevy, které je během přípravy nejvíce zaujaly. Vzniklo deset stanovišť s různými tématy, od barevných plamenů, přes vakuum a magnetické jevy až po mrazivý dusík.

Studenti sekundy se naopak proměnili v návštěvníky tohoto speciálního jarmarku a dozvěděli se během předvádění a vysvětlování mnoho zajímavého z různých oblastí vědy. Aby si základní informace co nejvíce osvojili, byli vybaveni kvízem, na který po zhlédnutí pokusů neměli problém odpovídat.

Projekt přinesl nejen možnost praktického experimentování a hlubší pochopení vybraného tématu u starších studentů, ale i šanci pro mladší naučit se něco nového z fyziky zábavnou formou.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

1. ročník turnaje ve futsale „O pohár Cyrila Metoděje“ CMGaSOŠPg Brno, 15. 5. 2019

Ve středu 15. května se v naší škole konal 1. ročník turnaje ve futsale „O pohár Cyrila a Metoděje“. Uspořádali jsme ho pro žáky nižšího stupně církevních gymnázií. Kromě týmu z naší školy se zúčastnili i žáci Křesťanského gymnázia Praha, Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově a Biskupských gymnázií v Ostravě a v Brně.

Každý tým si zahrál se všemi soupeři v pětičlenné skupině. Některé zápasy byly opravdu vyrovnané a bojovné. Vše však v duchu fair play, o což se staral i profesionální rozhodčí. Celý turnaj nakonec vyhrál tým naší školy a jako třešničku na dortu dostal hráč našeho týmu Alex Dokládal cenu za nejlepšího střelce turnaje se šesti brankami. Nejlepším brankářem byl vyhlášen Dan Nosek z pražského týmu.

Celý den byl také příjemným setkáním studentů a pedagogů církevních škol. Děkujeme všem za účast, pozitivní přístup a vytvoření skvělé atmosféry. Gratulujeme týmu naší školy ke skvělému výkonu a těšíme se na příští ročník turnaje.

(red)

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

Exkurze sexty do Vídně Opera, Štěpánský dóm, Schönbrunn a další památky 17. 5. 2019

17. května jsme odjeli ranním vlakem do Vídně a tam jsme dopoledne poznávali historické centrum a pokoušeli se uvádět do vztahu spatřené architektonické struktury s brněnskými, připomínali společné architekty a také co vyhnalo Čechy z Vídně a Němce z Brna.

Naše procházka začala u Karlskirche, vedla kolem opery a Albertiny k Štěpánskému dómu, zahrnula několik pro Čechy významných kostelů a vyústila do areálu Hofburgu.

Po poledním občerstvení jsme zamířili do Schönbrunnu: Grand Tour nás provedla více než 40 reprezentačními sály z dob Marie Terezie, poté následovalo objevování nedozírných prostor schönbrunnského parku s umělými ruinami, antickými kašnami a Gloriettou na pozadí.

A pak už jen bylo potřeba pospíšet si na večerní vlak do Brna...

(red)

Vraní meditace v schönbrunnském parku

Hlad ve Vídni a síla globálních firem

Foto © archiv CMGaSOŠPg Brno

Jarní procházka

Je krásné nedělní odpoledne, jako stvořené pro procházku lesem. Už jsme na cestě a přes velkou louku přecházíme k lesu.

Náhle mě cosi začne šimrat v nose. Podvědomě to potlačím, ale za chvíli je tu to neodbytné svědění zas, ale tentokrát ho doprovází i hlasité kýchnutí. Zapomněla jsem si vzít léky, bleskne mi okamžitě hlavou, ale nedávám na sobě nic znát. Když se rozhlédnu, všude kolem sebe spatřuji vysoké trávy – vidím psárku, a dokonce i svého úhlavního nepřítele, bojínek luční. To je za trest. Cítím, jak se mi nos stále zvětšuje a nabývá podoby obrovské bambule.

A už jsme v lese. Povlak žlutého pylu pokrývá půdu a mně se z toho dělá mdlo. Ale nevypadá to, že by to ostatním vadilo, poněvadž se právě rozplývají nad jakousi kytkou. Jenom z pohledu na ni mi otékají oči, a tak ji raději obejdu obloukem, ale jako naschvál je těch kytek stále víc a když se jim snažím vyhýbat, křížuji cestu tak, že vypadám, jako bych byla opilá. I přes toto opatření se dostavuje další kýchnutí a já nutně potřebuji kapesník. Zběsile prohledávám kapsy, běžně u sebe dva až tři nosím, ale teď jako naschvál žádný nemůžu najít a nikdo z rodinných příslušníků jej také nemá. To už začínám notně červenat, slzí mi oči a mé okolí si toho již také všimlo. Když už si říkám, že horší to být nemůže, řítí se další pohroma. Jako první vybíhá pes a v závěsu za ním se objevují i naši známí. Ti se nejprve pozdraví s přede mnou jdoucím příbuzenstvem, a pak si bohužel

všimnou i mě – malé postavy tiše stojící ve stínu, která se až dosud snažila být pro ně neviditelnou. Pokouším se čerstvě přichozí pozdravit, nicméně zjišťuji, že kvůli zacpanému nosu to nejde, a tak se ozve jen zachrčení, které se snažím maskovat křečovitým úsměvem. Ale bohužel, celá skupina přichozích teď na mě upřeně zírá a neví, co působí děsivěji – jestli je to obrovský nos, brunátný obličej či oči velikosti tenisových míčků. Náhle se z našich přátel stávají doktoři s letitou praxí a začínají mě častovat „dobrymi“ radami. Naštěstí se rodiče rozhodnou, že už je čas vydat se zpátky. Opuchlá jako balón se vracím domů.

Tak takový je úděl alergika.

Michala Marečková (G4)

... Adamem Křivkou (G7)

1. Můžeš, prosím, čtenářům prozradit něco o svém dětství? Jaký je tvůj nejobdobrodružnější zážitek z dětství?

Máma mi vždycky říkala, že jsem docela dlouho neuměl číst. Asi taky proto mi dala odklad, ale prý jsem se v to září, kdy jsem měl jít normálně do školy, naučil číst v podstatě tak, jako čtu dnes. No... nevím, co je na tom pravdy. Jinak nejobdobrodružnější zážitek je ten, kdy jsem jel z kopce na kole, spadl mi řetěz a já napálil hlavou přímo do zdi.

2. Proč ses rozhodl jít právě na Cyrilometodějské gymnázium?

Jít na gympl jsem si s podporou taťky doma prosadil, protože se mi na základce nelíbilo. Měl jsem velké ambice, a tak jsem se hlásil na GML, ale jako kompromis s mamkou jsem se hlásil i na CMG, protože se jí líbilo zdejší přátelské prostředí. No, na GML jsem se těsně nedostal, zatímco na CMG ano. Zaplatť pámbůh!

3. Co je podle Tebe na naší škole jedinečné a co zde naopak chybí?

Jedinečné je rozhodně to rodinné prostředí a taková ta „nezkaženost“. Všude na jiných školách jedou drogy a alkohol, ale u nás ne. Hlavní ale je, že se úplně vždycky sejde ve třídě dobrý kolektiv (částečně díky křesťanskému zaměření školy). To znamená, že pak máte kamarády na celý život, a to se na některých jiných, klidně i osmiletých gymnáziích nemusí stát. Co zde chybí? Nástěnky! ☺

4. Školu znáš z pohledu studenta i pedagoga (Adam vede matematický kroužek – pozn. red.). Která role je těžší?

Role studenta je těžší. Jsem člověk, kterému musí vše dávat smysl, než se posune dál, a tak mi dělá velké potíže stíhat ve všech předmětech a kontinuálně si utvářet takovou mapu znalostí v mé hlavě. Naopak v kroužku můžu tuto mapu svým vlastním způsobem předávat ostatním, a tím je nutit k přemýšlení a utváření si vlastní mapy. A protože si se studenty rozumím, jde to snadno; dokážu si ale představit, že role pedagoga může být také dost náročná, obzvlášť v předmětech, ke kterým studenti těžko nachází zájem. Z pohledu zodpovědnosti je role pedagoga také mnohem těžší, protože je vaším úkolem zprostředkovat vzdělání velkému počtu mladých lidí a potenciálně tak pozitivně ovlivnit jejich život; zatímco jako student můžete zkazit nanejvýš sebe.

5. Můžeš našim čtenářům povědět něco o své stáži v CERNu a o své podzimní návštěvě Ruska?

V červnu 2018 jsem se zúčastnil programu Czech High School Summer Internship Programme, na který bylo vybráno 24 českých studentů. Strávil jsem dva týdny v CERNu – nejmodernějším středisku pro základní výzkum (kvantová fyzika). Abych to zkrátil, byl to obrovský zážitek - vidět tamní prostředí a „osahat si“ špičkovou vědu, ale od samotné náplně programu jsem čekal trochu víc. Nejvíc jsem si užil program spontánní, například prozkoumávání CERNského podzemí. ☺ Do Ruska jsem se podíval díky programu Podpora pro nadané studenty (PPNS), který organizuje Jihomoravské centrum

pro mobilitu a mládež. Navštívili jsme jaderné výzkumné centrum v Dubně – něco jako CERN, ale v Rusku, takže můžete čekat mnohem více ozbrojených kontrol a byrokracie. Nicméně zážitek to byl neméně cenný, hlavně návštěva Moskvy a poznání ruské kultury.

6. Čemu jinému se kromě přírodních věd věnuješ?

Mým hlavním koníčkem je karate, které pro mě znamená jak bojový sport, tak duševní rozvoj. Dělán jej od svých 8 let a dříve jsem aktivně závodil, teď hlavně trénuji děti a organizuji akce. Dále se také angažuji ve skautu – vedu schůzky atd. Jinak mě velmi baví učit se jakýmkoliv nejruznějším věcem: od hraní na kytaru po programování až latinu. Myslím, že je to pro člověka v tomto věku mnohem užitečnější než se soustředit na jednu věc (např. na matematiku).

7. Jaké plány máš po maturitě?

Tak tady bych mohl odpovídat opravdu dlouho... V kostce mohu říct, že chci jít studovat do zahraničí, nejspíše do USA. Zatím mám docela dobře nakročeno a vypadá to, že to klapne. Jen se do té doby nezbláznit. ☺ Po univerzitě bych se chtěl určitě vrátit do Evropy a buď se věnovat vědě (asi v oblasti astronomie či astrofyziky), nebo se angažovat ve vesmírném byznysu (pro ty, kdo znají Elona Muska: po jeho vzoru bych chtěl například založit raketovou firmu v Evropě).

PS: Kdyby měl někdo podobné plány, necht' mě neprodleně vyhledat!

Na závěr několik rychlých otázek...

Barva? Modrá.

Letní brigáda? Hltání znalostí – člověk se má učit, dokud to jde.

Neoblíbený předmět? Biologie.

Tobě nejpodobnější zvíře? Pes.

Polévka? Rozhodně ne pohanková (ve školní jídelně se vždycky nechám nachytat).

Superhrdina? Iron Man (kvůli hudebnímu vkusu).

Hudební žánr? Klasický rock, pop.

Životní motto? Talent nebo nadání není to, co určuje člověka. Vůle je to, co se počítá, a do čeho ji člověk investuje, je už na něm. Dokud to dělá naplno, je to obdivuhodné. Prakticky proto nevidím rozdíl například v tom, když je někdo dobrý v matematice, hraje super divadlo nebo se věnuje skautu.

Děkujeme za rozhovor!

Michala Marečková, Matěj Standara (G4)

Adam Křivka

- narozen 4. 7. 2000
- je jedináček
- žije v Brně-Novém Lískovci, kde absolvoval 1. stupeň základní školy
- po maturitě by chtěl jít studovat do Ameriky
- ve volném čase rád programuje a vrtá se ve svém počítači nebo mobilu
- nejraději by zemřel na Marsu, jenom ne po nárazu ☺

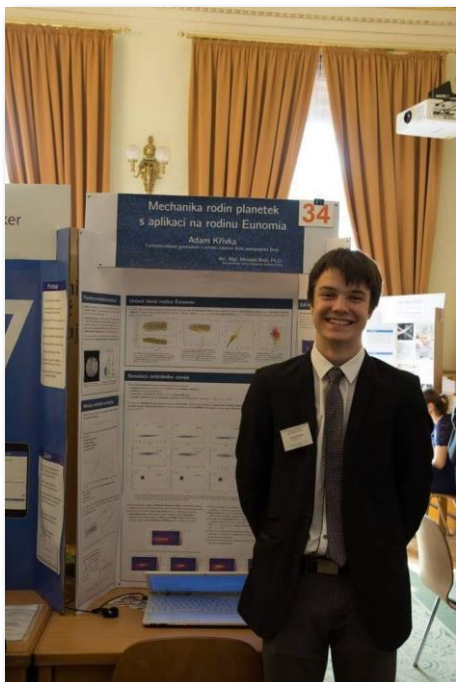

Foto © archiv Adama Křivky

S blížícím se koncem školního roku nás zajímalo: Které tři školní akce pokládáte za nejlepší?

Michaela Plechlová (G4)

Na 1. místě je třídní výlet, protože můžu trávit čas se svou třídou. Na 2. místě vánoční besídka díky vánoční a uvolněné náladě se třídou. A na 3. místě vánoční akademie. Některá vystoupení jsou velmi zajímavá, ale někdy je těžké se domluvit, co budeme předvádět.

Matěj Standara (G4)

Akademie je určitě jedna z nejlepších akcí, které škola pořádá. Dále sportovní den, a kdybych uměl hrát na hudební nástroj, ocenil bych i DIHUTAJ.

Mgr. Kristýna Honková

TOP 1 je pro mě sportovní den. Dále jarní prázdniny na Annabergu a potom přechod Beskyd.

Pavčina Marečková (G1)

Den otevřených dveří, protože je hezké provádět možné budoucí studenty. Z pohledu těch, co se tu byli podívat, to bylo příjemné ☺. A taky absolventský den, který byl letos poprvé, a lyžák, na který se moc těším.

Mgr. Jitka Pichlerová

Nejvíce se mi líbila akce G3 a G4, a to Ochutnej Evropu. Poté v souvislosti s oslavou výročí republiky živý obraz, který vytvořili učitelé, a absolventský den. Bylo to moc krásné setkání se studenty.

Mgr. Miroslav Tesař

Samozřejmě Jarmark pokusů s VIDA centrem a G4. Dále exkurze do Berlína s PL2 a PL3. Vánoční akademie je velmi dobrý nápad, byl jsem ohromen. Nebo také ples.

Mgr. Hana Vlčková (S. Michaela)

Vánoční akademie, poslední zvonění PL4 a praktická maturita z dramatické výchovy PL4.

Mgr. Eva Melicharová

Poslední zvonění PMP4, exkurze do Prahy s PMP4 a DIHUTAJ.

Milena Jandová

Návštěva SONO centra s PMP3, soutěž o nejlepší tříkrálový koláč a večerní divadelní představení s našimi studenty.

Helena Císařová, Simona Kapitánková (G4)

Líčení

Když se večer setká s nocí (poprvé)

Klidně si kráčím lesem, ležérně a uvolněně vdechuju lesní vzduch. Ten, který vydechuji, má zajímavý nádech večera. Procházím se po lesní pěšině, která se klikatí jako vzor na zádech hada. Hada, který vás nečekaně doprovází a chrání, aby se vám nic nestalo. Po mé pravé straně šumí nádherný, čistý pramen, ke kterému se pomalu přibližuji. Postupně se voda mou přítomností zbarvuje do oranžovo-zlaté barvy, jako tekuté, žhnoucí zlato. A v něm se odráží má tvář. Zkoumám, jak splývám s přírodou, a stávám se její součástí. Že já jsem její součástí. Klekám si a snažím se se dosáhnout na tekuté zlato.

Avšak když se ho dotýkám, prsty mi omýje chladný proud. Cítím skrz konečky prstů sílu tohoto neskutečného živlu. Tu energii, která v něm proudí. Z dálky slyším tlumený smích. Zvedám se od potoka a jdu dále po pěšině za tím kouzelným zvukem. Dotýkám se okolních rostlin a přejíždím prsty po listech. Všude, kde projdu, se za mnou postupně rozprostírá plášť šera a lehkého chladu. Jde se mnou i večerní vánek. Zvonivý smích se postupně zesiluje a mě to nutí do běhu.

Doobíhám na nádhernou lesní mýtinu, kde sedí malé děti. Dvě malá světla, dvě malé hvězdičky. Pomalu k nim přiblížím ruku a šero vyplní každou škvíru mýtiny. Smích ustává. Nerady mě vidí. Rozbíhají se po jiné pěšině pryč. Ode mě. Od šera a chladu.

Usazují se doprostřed mýtiny a uklidňují svůj zrychlený tep. Zachumlávají se do svého šerého pláště, který mi přináší pocit tepla a bezpečí. Najednou vidím temnotu a stříbro, kouzlo a tajemno, jak ke mně kráčí jako královna světa. Její šaty se lesknou jako miliony hvězd, ve kterých jsou schovány miliony osudů. Opět se setkávám s nocí.

Simona Kapitániková (G4)

Když se večer setká s nocí (podruhé)

Den utichá. Všichni se již odebírají do svých domovů a malé městečko se pomalu noří do noční atmosféry. Sem tam se sice ještě ozvou pronikající hlavy nějakých mladých lidí či zvuk osamoceného projíždějícího auta, ale nic nemění to, že se svět ukládá ke spánku.

Obloha je jako vymetená, jen na obzoru se ještě houpou malé obláčky s oranžovým podsvícením a nebe se zde halí do růžového závoje, který postupně tmavne a plynule přechází do potměšlé klenby vysoko nad námi. Na druhé straně již od zapadlého slunce místy mžikají hvězdy a měsíc se opírá o obzor. Ty hvězdy vypadají jako malinké svíčky, které si měsíc na noc zapálil, aby viděl na cestu během své noční pouti po obloze. Stmívá se, a to velmi rychle.

Ve městečku je téměř tma. Mezi domy stojícími na svahu se po vydlážděných ulicích začíná večerní vánek, nebo spíše ten noční. Všude je prázdno, pouze pouliční lampy si navzájem dělají společnost. Jako by se město zahalilo do mlhy. Ochlادilo se, i vítr je studený. Pohrává si s listím po okrajích silnice, a vytváří tak

společně se stromy šum. Zvuk, který v některých lidech může vzbudit neklid z toho, že už je tmavá noc.

Tomáš Javora (G4)

Město se probouzí nad ránem

Ráno. Slunce vychází, příroda se probouzí ze spánku a lesní zvěř vylézá ze svých doupat. Ale tady, hluboko v dělnické čtvrti není slyšet zpěv ptáků ani šumění stromů. Jediným zábleskem života je krákání vran, bojujících o kousek potravy. Vysoké neutěšené tovární haly se o sebe opírají a vržou do chladného rána. Mnohé z nich vypadají, jako by měly každou chvíli vzdát svůj boj s plísní a hnilobou a zhroutit se samy do sebe. Jediné, co je drží vzpřímeně, jsou jejich sousedi. Bez povšimnutí procházím kolem dřevěných domů a klapot mé hole se rozléhá opuštěnou ulicí.

Jak se blížím k náměstí, slyším vzrůstající hluk. Burza už dávno nespí. Vyvolávači vykřikují své nabídky a poslíčci pobíhají sem a tam s údaji o prodeji a nákupu, aby je doručili svým zaměstnavatelům.

Slunce už vystoupilo nad obzor a ozářilo i okolní ulice. Řady kočárů vezou bohaté paničky na čaj či na schůzku. Opět nikým nepozorován se vydávám rušnou ulicí směrem k přístavu. Vzduch je naplněn solí a už zdálky je slyšet povykující dav, který přijet obdivovat krásy mého města. Po molech se kromě povrchních dam, oděných do honosných šatů a ozdobených drahými šperky, a pánů v oblecích šitých na míru pohybují i svalnatí rybáři snědých tváří a s jizvami na rukou. Samotné moře se třpytí tisíci odlesky

slunečních paprsků a mlha nad ním se pomalu zvedá.

Otáčím se k jihu a vidím honosné domy bohatých měšťanů, jak se v mírném kopci vyjímají a soutěží spolu o nekrásnější omítku. Jejich střechy odrážejí světlo a to se všemi svými silami snaží dolétnout až k chudinské čtvrti na druhé straně města, aby alespoň trochu prozářilo tamní zoufalství a beznaděj.

Tito lidé jsou těmi skutečnými obyvateli mého města. Ti, kteří potí krev, aby si vydělali na živobytí a udrželi si své domovy. Proto se obracím a mířím na sever. Mezi ty, kteří se naučili přežít v těch nejtěžších podmínkách a které bohatí bankéři s radostí přehlížejí. Ale toto je pravá tvář našeho města. Neboť tady přežijí jen ti nejsilnější. A já, já jsem ta největší ryba v rybníce. Lehký vánek mě hladí po tváři a slunce mi hřeje ruce. Dovolte, abych se představil. Říkejí mi Krkavec a toto je mé město.

Helena Císařová (G4)

Walter Moers:

13 a ½ života

Kapitána Modrého Medvěda

Praha, Beta-Dobrovský 2005, 616 s.

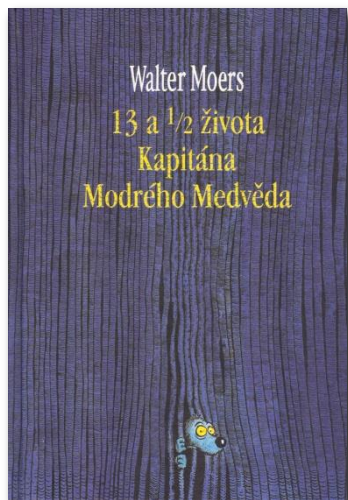
Pokud se vám tato kniha dostane do rukou, ještě dřív než její originálně ilustrovaná obálka vás upoutá její název. Říkáte si: Proč zrovna 13 a půl? Případně: Proč MODRÉHO medvěda? Inu, odpovědí je to, že každý pestrobarevný medvěd má 27 životů, ale nebyl by to pestrobarevný medvěd, kdyby si jich alespoň polovinu nenechal pro sebe. My se teď podíváme na těchto konkrétních 13 a půl životů podrobněji.

Příběh se odehrává na Zemi asi před 2 miliony let, kdy ještě lidé nebyli u moci a kdy nad hladinou moře ještě ležely bájná Atlantis. Nebo právě Zamonie, místo, kde žijí všechny formy života, jaké si dokážete představit (dokonce i myslící pohyblivý písek). V tomto (skoro) pohádkovém světě kapitán modrý medvěd zažívá 13 dobrodružství (od písečné bouře ve tvaru kvádrů po doly s prohnílymi proradnými důlními troly) a půl života klidu.

Na knize je nejlepší to, že vás má pořád čím překvapit, spisovatelova fantazie je zkrátka nevyčerpatelná. Píše jednoduchým jazykem, nestane se vám, jako u jiných knížek, že na nějakou větu pět minut hledíte, a nevíte, co tím chtěl spisovatel říct. Kniha by ale určitě dala víc rozpracovat, některé nápady zanikají v moři jiných nápadů, o každém by bylo možné napsat samostatnou knihu.

Celkově je to ne moc těžké čtení na večer – ani ne k zamyšlení, ale spíše pro zasmání a klidné spaní.

Ondřej Hanák (G3)

O Mount Everestu nikdo nevěděl až do 19. Století. V roce 1802 Britové zahájili velký trigonometrický průzkum, aby zmapovali indický subkontinent. Těžké vybavení, členitý terén a monzuny jim práci nesmírně ztěžovaly. Nicméně, Britové získali úžasné přesná data. Brzy se ukázalo, že nejvyšší hora světa se nachází v Himalájích, nikoliv v Andách, jak se dříve věřilo. V roce 1856 pak Britové konečně zaměřili jeho výšku na 8 839 metrů, což je jen o 5 metrů méně než změřily moderní přístroje.

Zdroj:

<https://ifenomen.cz/zajimavosti/7-faktu-ktere-byste-meli-vedet-o-mount-everest>

Měsíc není tak geologicky mrtvý, jak by se možná zdálo. Jeho povrch praská a dochází tam k poměrně silným otřesům. Měsíc na první pohled vypadá zcela klidný, nehybný a mrtvý. Jak se ale ukazuje, není to úplně pravda. Naše oběžnice postupně chladne a kvůli tomu se pozvolna zmenšuje. Za posledních pár set milionů let se Měsíc smrskl asi o 50 metrů. Povrch Měsíce je tvrdý a křehký, takže se při smršťování láme a vznikají geologické zlomy, podobně těm na Zemi. Měsíc chladne dál a zlomy zřejmě stále občas vyvolávají lunotřesení. Na Zemi takové zemětřesení může způsobovat škody na méně stabilních budovách.

Zdroj:

<https://www.stoplusjednicka.cz/lunotreseni-nas-mesic-chladne-zmensuje-se-pritom-se-trese>

Tomáš Javora (G4)

Pan učitel píše na tabuli vzorec HO2 a ptá se podřimujícího Petra, co je to za vzorec.

Petr koktá: „Pane učiteli, mám to na jazyku.“

„Tak to honem vyplivni, protože to je kyselina.“

Jeníček se u večeře zeptá maminky: „Mami, dají se jíst malí černí brouci?“ Maminka se pohorší: „Jeníčku, o takových věcech se mnou u večeře nemluv, je to nechutné!“ Po večeři si vzpomene a zeptá se synka: „Tak o čem jsi to chtěl při večeři mluvit?“ „No, teď už o ničem,“ pokrčí rameny chlapec, „měla jsi jednoho takového brouka v polívce, ale teď už je to jedno.“

Minulý měsíc jsem si dala předsevzetí, že zhubnu 10 kilo. Už mi zbývá jen 15.

To je neuvěřitelné, včera jsem zas zapomněl jít do fitka. To už je dohromady 7 let!

„Spěte dnes při otevřeném okně!“ 1400 komárů tomu dalo „To se mi líbí“, 420 komárů přidalo komentář, 210 komárů to sdílelo, 2 800 komárů potvrdilo účast.

Optimista vidí světlo na konci tunelu a věří, že je to východ. Pesimista vidí světlo na konci tunelu a věří, že je to blížící se lokomotiva. Strojvedoucí vidí dva pitomce, co se motají po kolejkách.

Aneta Vobořilová (G4)

**Lercháč – školní časopis studentů
Cyrilometodějského gymnázia a
střední odborné školy pedagogické
Brno**

Redakční rada:

Michala Marečková, Matěj Standara,
Helena Císařová, Simona Kapitániková,
Tomáš Javora, Aneta Vobořilová, Petr
Hanák, Mgr. Monika Vondráková, Ph.D.
(s. Cyrila)

Jazyková korektura a sazba:

Mgr. Monika Vondráková, Ph.D.
(s. Cyrila)

Návrh titulní strany:

Zbyněk Řehoř

Redakce:

Lerchova 63, 602 00 Brno

Časopis vychází za podpory Společenství
přátel Cyrilometodějské školy Brno z. s.

Veškeré příspěvky jsou přijímány výhrad-
ně v elektronické podobě v maximálním
rozsahu tří normostran na adrese [caso-
pis@cmgp.cz](mailto:caso-
pis@cmgp.cz). Redakce si vyhrazuje právo
na jejich případné zkrácení.

Toto číslo vychází v květnu 2019.
Jeho elektronickou podobu naleznete na
[http://www.cmgp.cz/skolni-casopis-
lerchac/](http://www.cmgp.cz/skolni-casopis-
lerchac/).

Uzávěrka příštího čísla je 31. 10. 2019.